

Nowe dialekty mieszane na ziemiach zachodnich i północnych

Autor: Halina Karaś

Nowe dialekty mieszane na ziemiach zachodnich i północnych powstały po 1945 r. w wyniku zasiedlenia terenów, które należały przed wojną do Rzeszy Niemieckiej (w odleglejszej przeszłości polskich z mniejszą lub większą liczbą ludności polskiej), przez: 1) osadników z Polski centralnej i południowej, 2) repatriantów z dawnych Kresów Wschodnich, które na mocy układu jałtańskiego zostały zaanektowane przez Związek Radziecki, czyli obszarów należących w okresie przedwojennym do Rzeczypospolitej położonych na wschód od Bugu, 3) ludność łemkowską i ukraińską przesiedloną z pogranicza południowo-wschodniego w wyniku akcji „Wisła”. Dialekty przesiedleńców w części nawarstwiały się na gwary polskiej ludności autochtonicznej tych ziem, w części zaś mieszały się ze sobą, w związku z czym w poszczególnych miejscowościach używano kilku dialektów. Doprowadziło to do powstania dialektów mieszanych, które w następnym etapie integracji językowej stawały się podstawą pandialektu (interdialektu) i wreszcie potocznej regionalnej odmiany polszczyzny. Por. Dialekty polskie – stan współczesny, Regionalne odmiany polszczyzny.